

eller urimeligt mangelfulde angivelser, som er egnet til at påvirke efterspørgsel eller udbud af varer, fast ejendom eller andre formuegoder samt arbejds- og tjenesteydelser. Der er derfor ikke behov for at opretholde en særlig bestemmelse herom i vinkelskriverloven.

Endvidere vil retten til at drive virksomhed med juridisk rådgivning – når særlige omstændigheder taler derfor – ved dom for strafbart forhold kunne frakendes, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen, jf. straffelovens § 79, stk. 2.

På denne baggrund og ud fra lovtekniske hensyn finder Justitsministeriet det derfor rigtigst, at vinkelskriverloven ophæves i sin helhed, og at reguleringen af juridisk rådgivningsvirksomhed i stedet gennemføres i en ny selvstændig lov.

4.2. Lovens anvendelsesområde

4.2.1. Efter forslaget skal loven finde anvendelse på enhver, der i erhvervsmæssigt øjemed driver virksomhed med *rådgivning af overvejende juridisk karakter*.

Loven omfatter dog ikke juridisk rådgivning, der ydes af advokater som led i udøvelsen af selvstændig advokatvirksomhed, idet disse er omfattet af retsplejelovens sjette afsnit om advokater (§§ 119-147 g).

Denne undtagelse fra lovens anvendelsesområde omfatter kun advokater, som udøver selvstændig advokatvirksomhed, herunder advokater ansat hos en advokat, som udøver selvstændig advokatvirksomhed, eller advokater ansat i et advokatselskab. Advokater ansat i andre virksomheder («husadvokater») vil derimod være omfattet af loven, når de erhvervsmæssigt yder juridisk rådgivning, f.eks. til virksomhedens kunder.

Disse virksomheder driver ikke – og kan efter retsplejelovens § 124 ikke drive – advokatvirksomhed. Det skyldes, at efter retsplejeloven kan advokatvirksomheder alene ejes af advokater, men ikke af andre. Dette er ikke til hinder for, at en virksomhedsansat advokat kan anvende sin advokattitel, når advokaten repræsenterer den virksomhed eller organisation, advokaten er ansat i, uanset at den pågældende virksomhed eller organisation ikke er en advokatvirksomhed. Derimod må en virksomheds- eller organisationsansat advokat ikke frit anvende sin advokattitel ved rådgivning af andre end den pågældende virksomhed eller organisation.

Dette indebærer, at en advokat, der er ansat af f.eks. en faglig organisation, ikke må yde juridisk rådgivning til organisationens medlemmer under anvendelse af sin advokattitel. På samme måde må en virksomhedsansat advokat – f.eks. en advokat ansat i en revi-

sionsvirksomhed – ikke anvende sin advokattitel i forbindelse med rådgivning af revisionsvirksomhedens kunder. En organisation må dog som mandatar ved en i organisationen ansat advokat udføre retssager for deres medlemmer inden for foreningens interesseområde, jf. retsplejelovens § 124, stk. 1, 3. pkt.

Anvendelse af advokattitlen i strid med reglerne herom vil kunne indebære en overtrædelse af reglerne om god advokatskik, ligesom advokaten og den virksomhed, som advokaten er ansat i, i givet fald vil kunne pådrage sig strafansvar, jf. retsplejelovens § 124, stk. 6.

Loven omfatter endvidere ikke juridisk rådgivning, der ydes af virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed. Denne undtagelse er begrundet i, at der for disse virksomheder allerede er fastsat regler om god skik i forbindelse med rådgivning. Således er der i § 43 i lov om finansiel virksomhed fastsat en overordnet retlig standard om redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet. I medfør heraf har økonomi- og erhvervsministeren i bekendtgørelse nr. 1046 af 27. november 2004 fastsat nærmere regler om god skik. Dertil kommer, at Finanstilsynet fører tilsyn med disse virksomheders overholdelse af reglerne om god skik.

Begrebet »juridisk rådgivning« omfatter ikke kun egentlige rådgivningsydelser i snæver forstand, men også anden juridisk bistand svarende til vinkelskriverlovens anvendelsesområde, jf. herved bemærkningerne til forslaget til vinkelskriverlov, der blev fremsat i Folketinget den 26. juni 1942, hvor der anføres følgende (Rigsdagstidende 1941-42, Tillæg A, spalte 5481): »Ifølge Retsplejelovens § 131 er Sagførerne eneberettigede til at udføre Retssager for andre. Derimod findes der ingen Bestemmelser, der hindrer, at andre end Sagførere i øvrigt beskæftiger sig med erhvervsmæssig Ydelse af juridisk Bistand, saasom Affattelse af Dokumenter, Indgivelse af Andragender til Myndighederne og juridisk Vejledning af enhver Art.«

Der kan desuden henvises til betænkning nr. 1362/1998 om rådgiveransvar, som blev afgivet af et udvalg nedsat af Erhvervsministeriet. I betænkningen anføres om advokaters rådgivningsopgaver bl.a. (side 80), at advokater først og fremmest rådgiver om juridiske problemstillinger. Det kan være alt fra hjælp til udarbejdelse af kontrakter (skøder, testamenter, egentlig berigtigelse af ejendomshandler, skatterådgivning mv.) til at føre en sag ved domstolene på en klients vegne.

Endvidere fremgår det af betænkningen, at udvalget fandt, at begrebet rådgivning må forstås bredt, således at det omhandler ikke blot specifikke anbefalinger,